

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 17 март 2003 година

относно присъединяването на Европейската общност към Протокола за изменение на Международната конвенция за опростяване и хармонизация на митническите процедури (Конвенция от Киото)

(2003/231/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 133 от него в съчетание с член 300, параграф 2, първа алинея, първо изречение от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

(1) Общността е договаряща се страна по Международната конвенция за опростяване и хармонизация на митническите процедури, наричана по-долу „Конвенцията“, от 1974 г.

(2) На своята сесия от 26 юни 1999 г. Съветът за митническо сътрудничество прие протокол за изменение на Конвенцията. Допълнение I към протокола за изменение съдържа текста на ревизирания преамбюл и на ревизираните членове от Конвенцията. Допълнение II към протокола за изменение съдържа ревизираното общо приложение, а допълнение III към протокола за изменение съдържа ревизираните специфични приложения. Ревизираният преамбюл и ревизираните членове от Конвенцията, заедно с ревизираното общо приложение и ревизираните специфични приложения, се наричат Конвенция от Киото.

(3) Изпълнението на принципите на ревизираната Конвенция от Киото ще доведе до значими и измерими резултати чрез подобряване на ефективността и ефикасността на митническите администрации и следователно на икономическата конкурентоспособност на нациите. Това също така ще насърчи инвестициите и развитието на промишлеността и може да увеличи участието на малки и средни предприятия в международната търговия.

(4) Ревизираната Конвенция от Киото е съществен елемент в улесняването на търговията и като такъв е важен стимул за икономическия растеж на партньорите, които са я приели.

(5) Договарящите се страни по ревизираната Конвенция от Киото изразяват решимост да прилагат ясни, прозрачни и съвременни митнически процедури, които позволяват по-бърза митническа обработка на стоките, посредством ново

приложение на информационни технологии и нови техники за митнически контрол като управление на риска и одит.

(6) Протоколът за изменение, включващ допълнения I и II към него, влиза в сила три месеца след като 40 договарящи се страни по Конвенцията са изразили съгласието си да бъдат обвързани от протокола за изменение, включващ допълнения I и II.

(7) Първоначално Европейската общност се присъединява към протокола за изменение, включващ допълнения I и II. Присъединяването към ревизираните специфични приложения в допълнение III към протокола за изменение ще бъде разгледано на по-късен етап.

РЕШИ:

Член 1

1. От името на Европейската общност се потвърждава присъединяването ѝ към протокола за изменение на Международната конвенция за опростяване и хармонизация на митническите процедури, с изключение на допълнение III.
2. Протоколът за изменение, включващ допълнения I и II, присъства в приложение I към настоящото решение.
3. Информацията, изисквана по силата на член 8, параграф 5, буква а), и нотификацията съгласно член 11 от ревизираната Конвенция от Киото, са посочени съответно в приложения II и III към настоящото решение.

Член 2

1. В управителния комитет, предвиден в член 6 от допълнение I към протокола за изменение на Конвенцията, Общността се представлява от Комисията, подпомагана от държавите-членки.
2. Позицията, която Комисията заема в управителния комитет, когато той разглежда въпроси от компетентността на Общността, се приема от Съвета в съответствие с правилата за гласуване, произтичащи от приложимите разпоредби на договора.

Член 3

1. Председателят на Съвета е упълномощен да посочи лицата, упълномощени да депозират документа за присъединяване към протокола за изменение, включващ допълнения I и II, от името на Общността. Депозирането се извършва едновременно с депозирането на документите за присъединяване на държавите-членки.

2. Упълномощените лица представят пред Генералния секретар на Съвета за митническо сътрудничество информацията и нотификацията, предвидени съответно в приложения II и III към настоящото решение.

Член 4

Настоящото решение подлежи на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 17 март 2003 година.

За Съвета:

Председател

G. DRYS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРОТОКОЛ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА МЕЖДУНАРОДНАТА КОНВЕНЦИЯ ЗА ОПРОСТЯВАНЕ И ХАРМОНИЗАЦИЯ НА МИТНИЧЕСКИТЕ ПРОЦЕДУРИ

(съставено в Брюксел на 26 юни 1999 година)

Договарящите се страни по Международната конвенция за опростяване и хармонизация на митническите процедури (съставена в Киото на 18 май 1973 г. и влязла в сила на 25 септември 1974 г.), наричана по-долу „Конвенцията“, създадена под егидата на Съвета за митническо сътрудничество, наричан по-долу „Съвета“,

КАТО ОТЧИТАТ, че за да се постигне:

- премахване на различията между митническите процедури и практики на договарящите се страни, които могат да попречат на международната търговия и друг вид международен обмен,
- отговаряне на нуждите на международната търговия и митниците за улесняване, опростяване и хармонизация на митническите процедури и практики,

- осигуряване на подходящите стандарти на митнически контрол, и
- за да се позволи на митниците да реагират на основните промени в методите и техниките на бизнеса и администрацията,

се налага Конвенцията да бъде изменена,

КАТО ОТЧИТАТ също, че изменената Конвенция:

- трябва да направи основните принципи на подобни опростяване и хармонизация задължителни за договарящите се страни по изменената Конвенция,
- трябва да осигури на митниците ефикасни процедури, подкрепени от подходящи и ефикасни методи на контрол, и
- ще позволи постигането на висока степен на опростяване и хармонизация на митническите процедури и практики, което е основна цел на Съвета и по този начин ще направи важен принос за улесняване на международната търговия,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Преамбюлт и членовете на Конвенцията се изменят, както е посочено в текста на допълнение I към настоящия протокол.

Член 2

Приложенията към Конвенцията са заместени от общото приложение в допълнение II и от специфичните приложения в допълнение III към настоящия протокол.

Член 3

1. Всяка договаряща се страна може да изрази съгласието си да бъде обвързана от настоящия протокол, който включва допълнения I и II, посредством:

- а) подписването му без резерва за ратификация;
- б) депозиране на документ за ратификация след подписването му при условие за ратификация; или
- в) присъединяване към него.

2. Настоящият протокол е открит за подписване от договарящите се страни по Конвенцията в седалището на Съвета в Брюксел до 30 юни 2000 г. След това той е открит за присъединяване.

3. Настоящият протокол, включващ допълнения I и II влиза в сила три месеца след като 40 договарящи се страни са подписали протокола без резерва за ратификация или са депозирали документи за ратификация или присъединяване.

4. След като 40 договарящи се страни са изразили съгласие да бъдат обвързани от настоящия протокол в съответствие с параграф 1, всяка договаряща се страна може да приеме измененията на конвенцията само като стане страна по настоящия протокол. За такава договаряща се страна, настоящият протокол влиза в сила три месеца, след като тя го подпише без резерва за ратификация или депозира документ за ратификация или присъединяване.

Член 4

Всяка договаряща се страна по Конвенцията може при изразяване на съгласие да бъде обвързана с този протокол, да приеме които и да било от специфичните приложения или глави, съдържащи се в допълнение III и нотифицира Генералния секретар на Съвета за това приемане и за препоръчаните практики, спрямо които заявява резерви.

Член 5

След влизането в сила на настоящия протокол, Генералният секретар на Съвета не приема никакви инструменти за ратификация или присъединяване към Конвенцията.

Член 6

В отношенията между страните, настоящият протокол и неговите допълнения заместват Конвенцията.

Член 7

Генералният секретар на Съвета е депозитор по настоящия протокол и изпълнява функциите, предвидени в член 19 на допълнение I към настоящия протокол.

Член 8

Настоящият протокол е открит за подписване от договарящите се страни по Конвенцията в седалището на Съвета в Брюксел от 26 юни 1999 г.

Член 9

В съответствие с член 102 от Хартата на Организацията на обединените нации, настоящият протокол и неговите допълнения се регистрират в Секретариата на Организацията на обединените нации по искане на Генералния секретар на Съвета.

В доказателство за което, долуподписаните упълномощени представители поставиха собственоръчен подпис под настоящия протокол.

Съставено в Брюксел на двадесет и шестия ден от месец юни хиляда деветстотин деветдесет и девета година на английски и френски език, като и двата текста са еднакво автентични, в един-единствен оригинал, който се депозира при Генералния секретар на Съвета, който представя заверени копия на всички страни, посочени в член 8, параграф 1 от допълнение I към настоящия протокол.

Допълнение I към приложение I

МЕЖДУНАРОДНА КОНВЕНЦИЯ ЗА ОПРОСТЯВАНЕ И ХАРМОНИЗАЦИЯ НА МИТНИЧЕСКИТЕ ПРОЦЕДУРИ

(изменена)

ПРЕАМБЮЛ

Договарящите се страни по настоящата Конвенция, създадена под егидата на Съвета за митническо сътрудничество,

КАТО СЕ СТРЕМЯТ да премахнат различията между митническите процедури и практики на договарящите се страни, които могат да попречат на международната търговия и на международния обмен,

КАТО ЖЕЛАЯТ да имат ефикасен принос към развитието на тази търговия и обмен чрез опростяване и хармонизиране на митническите процедури и практики, и чрез засилване на международното сътрудничество,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че значителните ползи от улесняването на международната търговия може да бъдат постигнати без това да понижи стандартите на митнически контрол,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че подобно опростяване и хармонизация могат да бъдат постигнати чрез прилагане, по-специално, на следните принципи:

- изпълнение на програми, насочени към постоянно модернизиране на митническите процедури и практики и следователно към насърчаване на ефикасността и ефективността,
- изпълнение на митническите процедури и практики по предвидим, последователен и прозрачен начин,
- предоставяне на заинтересованите страни на цялата необходима информация относно митническите закони, правилници, административни указания, процедури и практики,
- възприемане на модерни техники като оценка на риска, контрол основан на одит и максимално най-практично използване на информационната технология,

- сътрудничество, когато е уместно, с други национални органи, митнически администрации и търговски общности,
- изпълнение на съответните международни стандарти,
- осигуряване за засегнатите страни на лесно достъпни процедури за административен и съдебен контрол,

С УБЕЖДЕНИЕТО, че един международен акт, обхващащ гореспоменатите цели и принципи, които договарящите се страни се ангажират да прилагат, би довел до висока степен на опростяване и хармонизация на митническите процедури и практики, което е една от основните цели на Съвета за митническо сътрудничество и което има важен принос за улесняване на международната търговия,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ГЛАВА I

Дефиниции

Член I

За целите на настоящата Конвенция:

- а) „стандарт“ означава разпоредба, чието изпълнение е признато за необходимо с цел постигане на хармонизация и опростяване на митническите процедури и практики;
- б) „преходен стандарт“ означава стандарт в общото приложение, за който се разрешава по-дълъг период за изпълнение;
- в) „препоръчана практика“ означава разпоредба в специфично приложение, която е призната и практики, чието най-широко прилагане се смята за желателно;
- г) „национално законодателство“ означава закони, правилници и други мерки, наложени от компетентен орган на една договаряща се страна и приложими на територията на съответната договаряща се страна, както и договорите в сила, с които тази страна е обвързана;
- д) „общо приложение“ означава комплекта от разпоредби, приложими за всички митнически процедури и практики, посочени в настоящата Конвенция;
- е) „специфично приложение“ означава комплект от разпоредби, приложими за една или повече митнически процедури и практики, посочени в настоящата Конвенция;
- ж) „указания“ означава комплект от обяснения на разпоредбите на общото приложение, специфичните приложения и главите, които посочват някои от възможните начини на действие, които да бъдат следвани в прилагането на

стандартите, преходните стандарти и препоръчаните практики и по-специално, препоръчващи примери на по-големи улеснения;

з) „Постоянен технически комитет“ означава Постоянния технически комитет на Съвета;

и) „Съвет“ означава организацията, учредена с Конвенцията за създаване на Съвета за митническо сътрудничество, съставена в Брюксел на 15 декември 1950 г.;

й) „митнически или икономически съюз“ означава съюз, създаден и съставен от държави, който има компетентност да приема свой собствен правилник, задължителен по отношение на тези държави по отношение на въпросите, регулирани от настоящата Конвенция, и има компетентност да решава, в съответствие със своите вътрешни процедури, да подпише, ратифицира или да се присъедини към настоящата Конвенция.

ГЛАВА II

ОБХВАТ И СТРУКТУРА

Обхват на Конвенцията

Член 2

Всяка договаряща се страна се ангажира да насърчава опростяването и хармонизацията на митническите процедури и с тази цел да се придържа, в съответствие с разпоредбите на настоящата Конвенция, към стандартите, преходните стандарти и препоръчаните практики в приложенията към настоящата Конвенция. Същевременно нищо не възпрепятства всяка договаряща се страна да предоставя по-големи улеснения от тези, предвидени в настоящата Конвенция и на всяка договаряща се страна се препоръчва да предостави такива улеснения във възможно най-голяма степен.

Член 3

Разпоредбите на настоящата Конвенция не изключват приложението на националното законодателство с оглед забраната или ограничаването на стоки, подлежащи на митнически контрол.

Структура на конвенцията

Член 4

1. Конвенцията се състои от основна част, общо приложение и специфични приложения.

2. Общото приложение и всяко специфично приложение към настоящата Конвенция се състоят от глави, които ги разделят, и включват:

- а) дефиниции; и
 - б) стандарти, някои от които, включени в общото приложение, са преходни стандарти.
3. Всяко специфично приложение също съдържа препоръчани практики.
4. Всяко приложение е придружено от указания, чиито текстове не са задължителни за договарящите се страни.

Член 5

За целите на настоящата Конвенция всяко специфично приложение/я или глава/и от него/тях, спрямо които е обвързана дадена договаряща се страна, се разглеждат като неразделна част от Конвенцията и по отношение на тази договаряща се страна, всяко позоваване на Конвенцията се смята, че включва и позоваване на съответните приложение/я или глава/и.

ГЛАВА III

УПРАВЛЕНИЕ НА КОНВЕНЦИЯТА

Управителен комитет

Член 6

1. Учредява се управителен комитет, който да се занимава с изпълнението на настоящата Конвенция, всички мерки за осигуряване на еднаквото ѝ тълкуване и прилагане и с всички предложения за изменения, предложени към нея.
2. Договарящите се страни са членове на управителния комитет.
3. Компетентната администрация на всяко лице, което е квалифицирано да стане договаряща се страна по настоящата Конвенция, по силата на разпоредбите на член 8, или на всеки член на Световната търговска организация имат правото да присъстват на сесиите на управителния комитет като наблюдатели. Статутът и правата на такива наблюдатели се определя с решение на Съвета. Гореспоменатите права не могат да бъдат упражнявани преди решението да влезе в сила.
4. Управителният комитет може да покани представители на международни правителствени и неправителствени организации да присъстват на неговите сесии като наблюдатели.
5. Управителният комитет:
 - а) препоръчва на договарящите се страни:
 - і) изменения в основната част на настоящата Конвенция;

ii) изменения в общото приложение, специфичните приложения и техните глави, и включването на нови глави към общото приложение; и

iii) включването на нови специфични приложения и на нови глави към специфичните приложения;

б) в съответствие с член 16 може да реши да измени препоръчваните практики или да включи нови препоръчвани практики в специфичните приложения или техните глави;

в) разглежда изпълнението на разпоредбите на настоящата Конвенция в съответствие с член 13, параграф 4;

г) преглежда и актуализира указанията;

д) разглежда всички други въпроси от значение за настоящата Конвенция, които могат да бъдат поставени пред него;

е) информира за своите решения Постоянния технически комитет и Съвета.

6. Компетентните администрации на договарящите се страни представят пред Генералния секретар на Съвета предложения съгласно параграф 5, букви а), б), в) или г) от настоящия член, както и причините за тях, заедно с всички искания за включване на нови точки в дневния ред на сесиите на управителния комитет. Генералният секретар на Съвета предоставя предложенията на вниманието на компетентните администрации на договарящите се страни и на наблюдателите, посочени в параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член.

7. Управителният комитет заседава най-малко веднъж в годината. Всяка година той избира председател и заместник-председател. Генералният секретар на Съвета разпраща поканата и проекта за дневен ред до компетентните администрации на договарящите се страни и на наблюдателите, посочени в параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член, най-малко шест седмици преди заседанието на управителния комитет.

8. Когато е невъзможно дадено решение да бъде взето с консенсус, въпросите поставени пред управителния комитет се решават чрез гласуване на присъстващите договарящи се страни. Предложенията съгласно параграф 5, букви а), б) или в) от настоящия член се одобряват с мнозинство от две трети от подадените гласове. Всички други въпроси се решават от управителния комитет с мнозинство от подадените гласове.

9. Когато намира приложение член 8, параграф 5 от настоящата Конвенция, митническите или икономически съюзи, които са договарящи се страни, имат при гласуване брой гласове, равен на общия брой гласове на техните членове, които са договарящи се страни.

10. Преди закриването на сесията, управителният комитет приема доклад. Докладът се предава на Съвета и на договарящите се страни и на наблюдателите, посочени в параграфи 2, 3 и 4.

11. При липса на съответни разпоредби в настоящия член, се прилага процедурният правилник на Съвета, освен ако управителният комитет не реши друго.

Член 7

За целите на гласуването в управителния комитет се гласува отделно за всяко специфично приложение и за всяка отделна глава на дадено специфично приложение.

а) Всяка договаряща се страна има право да гласува по въпросите, засягащи тълкуването, приложението и изменението на основната част и на общото приложение към настоящата Конвенция.

б) По отношение на въпросите, касаещи специфично приложение или глава на специфично приложение, които са вече влезли в сила, право на глас имат само онези договарящи се страни, които са приели съответното специфично приложение или съответната негова глава.

в) Всяка договаряща се страна има право да гласува по проектите за нови специфични приложения или за нови глави на дадено специфично приложение.

ГЛАВА IV

ДОГОВАРЯЩА СЕ СТРАНА

Ратифициране на Конвенцията

Член 8

1. Всеки член на Съвета, всеки член на Организацията на обединените нации или нейна специализирана агенция може да стане договаряща се страна по настоящата Конвенция:

а) като я подпише без резерва за ратификация;

б) като депозира документ за ратификация след подписване, направено с резерва за ратификация; или

в) като се присъедини към нея.

2. Конвенцията е открита за подписване от членовете, посочени в параграф 1 на този член до 30 юни 1974 г. в седалището на Съвета в Брюксел. След това тя е открита за присъединяване от страна на тези членове.

3. При подписване, ратификация или присъединяване всяка договаряща се страна посочва кои, ако има такива, от специфичните приложения и техните глави приема. Тя може да нотифицира депозитора на по-късен етап, че приема едно или повече специфични приложения или глави от тях.

4. Договарящите се страни, които приемат ново специфично приложение или нова глава на специфично приложение, нотифицира депозитора в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

5. а) Всеки митнически или икономически съюз може да стане договаряща се страна по настоящата Конвенция в съответствие с параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член. Такива митнически или икономически съюзи информират депозитора за своята компетентност относно въпросите, регулирани от настоящата Конвенция. Такива митнически или икономически съюзи информират депозитора и за всяко значително изменение в обхвата на тяхната компетентност.

б) Даден митнически или икономически съюз, който е договаряща се страна по настоящата Конвенция, по отношение на въпросите, които са в рамките на неговата компетентност, упражнява от свое име правата и изпълнява отговорностите, които Конвенцията предоставя и възлага на членовете на такъв съюз, които са договарящи се страни по настоящата Конвенцията. В такъв случай членовете на такъв съюз нямат право да упражняват индивидуално тези права, включително и правото на глас.

Член 9

1. Всяка договаряща се страна, която ратифицира настоящата Конвенция или се присъедини към нея, е обвързана с всички изменения към настоящата Конвенция, включително и общото приложение, които са влезли в сила към датата на депозирането на документа за ратификация или присъединяване.

2. Всяка договаряща се страна, която приема специфично приложение или глава от него, е обвързана с всички изменения в стандартите на това специфично приложение или на тази глава, които са влезли в сила към датата, на която страната нотифицира депозитора, че ги приема. Всяка договаряща се страна, която приема специфично приложение или глава от него, е обвързана с всички изменения към препоръчаните практики в тях, които са влезли в сила към датата, на която страната нотифицира депозитора, че ги приема, освен ако не формулира резерви спрямо една или повече от препоръчаните практики в съответствие с член 12.

Приложение на Конвенцията

Член 10

1. Всяка договаряща се страна може при подписване, направено без резерва за ратификация, или при депозирането на документ за ратификация или присъединяване, или по всяко време след това, да декларира чрез нотификация до депозитора, че действието на настоящата Конвенция се разпростира върху всички

или част от териториите, за чиито международни отношения тя отговаря. Такава нотификация влиза в сила три месеца след получаването ѝ от депозитора. Същевременно настоящата Конвенция не се прилага за посочените територии преди да е влязла в сила за съответната договаряща се страна.

2. Всяка договаряща се страна, която е изпратила нотификация по силата на параграф 1 от настоящия член, който разпростира действието на настоящата Конвенция върху територия, за чиито международни отношения договарящата се страна отговаря, може да нотифицира депозитора, в съответствие с процедурата на член 19 от настоящата Конвенция, че въпросната територия повече няма да прилага настоящата Конвенция.

Член 11

За приложението на настоящата Конвенция даден митнически или икономически съюз, който е договаряща се страна, нотифицира Генералния секретар на Съвета за териториите, които формират съответния митнически или икономически съюз и тези територии се разглеждат като единна територия.

Приемане на разпоредбите и формулиране на резерви

Член 12

1. Всички договарящи се страни са обвързани с общото приложение.

2. Всяка договаряща се страна може да приеме едно или повече от специфичните приложения или от техните глави. Всяка договаряща се страна, която приема дадено специфично приложение или негова глава/и, е обвързана с всички стандарти в него. Всяка договаряща се страна, която приема дадено специфично приложение или негова глава/и, е обвързана с всички препоръчани практики в него, освен ако по време на приемането или по което и да било време след това, не нотифицира депозитора за препоръчана практика/и, по отношение на които формулира резерви, като заяви разликите, които съществуват между разпоредбите на нейното национално законодателство и тези за съответната препоръчана практика/и. Всяка договаряща се страна, която е формулирала резерви, може да ги оттегли изцяло или отчасти по всяко време, с нотификация до депозитора, като посочи датата, от която влиза в сила оттеглянето.

3. Всяка договаряща се страна, обвързана със специфично приложение или глава/и от него, проверява възможностите за оттегляне на всички резерви спрямо препоръчаните практики, заявени при условията на параграф 2 и нотифицира Генералния секретар на Съвета за резултатите от този преглед в края на всеки тригодишен период, започващ от датата на влизане в сила на настоящата Конвенция за съответната договаряща се страна, като посочва разпоредбите на своето национално законодателство, които според нея противоречат на оттеглянето на резервите.

Изпълнение на разпоредбите

Член 13

1. Всяка договаряща се страна изпълнява стандартите на общото приложение и на специфичното приложение/я или глава/и от него, които е приела, в рамките на тридесет и шест месеца след като това приложение/я или глава/и е влязло/са влезли в сила за съответната договаряща се страна.
2. Всяка договаряща се страна изпълнява преходните стандарти на общото приложение в рамките на шестдесет месеца от датата, на която общото приложение е влязло в сила за тази договаряща се страна.
3. Всяка договаряща се страна изпълнява препоръчаните практики в специфичното приложение/я или глава/и от тях, които е приела, в рамките на тридесет и шест месеца след като специфичното приложение/я или глава/и са влезли в сила за съответната договаряща се страна, освен ако не е формулирала резерви по отношение на една или повече от тези препоръчани практики.
4. а) Когато периодите, предвидени в параграфи 1 или 2 от настоящия член на практика се явяват недостатъчни за дадена договаряща се страна да изпълни разпоредбите на общото приложение, тази договаряща се страна може да поиска преди края на периода, предвиден в параграфи 1 или 2 от настоящия член, управителният комитет да разреши удължаване на срока. При подаване на искането, договарящата се страна посочва разпоредбите на общото приложение, с оглед на които се иска удължаване на периода и причините за отправеното искане.
- б) Управителният комитет може да реши да предостави такова удължаване при изключителни обстоятелства. Всяко решение на управителния съвет, което предоставя подобно удължаване, трябва да описва изключителните обстоятелства, които го обосновават и удължаването в никакъв случай не може да бъде по-голямо от една година. При изтичането на периода, договарящата се страна нотифицира депозитора за изпълнението на разпоредбите, с оглед на които е разрешено удължаването.

Уреждане на спорове

Член 14

1. Всеки спор между две или повече от договарящите се страни във връзка с тълкуването и приложението на настоящата Конвенция се урежда, доколкото това е възможно, чрез преговори между тях.
2. Всеки спор, който не може да бъде разрешен чрез преговори, се представя от договарящите се страни, които спорят, пред управителния комитет, който разглежда спора и отправя препоръки за неговото разрешаване.
3. Договарящите се страни, които спорят, може предварително да се съгласят да приемат препоръките на управителния комитет за обвързващи.

Изменения на Конвенцията

Член 15

1. Текстът на всяко предложение за изменение, отправено към договарящите се страни от управителния комитет в съответствие с член 6, параграф 5, букви а), i) и буква а), ii), се съобщава от Генералния секретар на Съвета на всички договарящи се страни и на онези членове на Съвета, които не са договарящи се страни.

2. Измененията в основната част на Конвенцията влизат в сила за всички договарящи се страни дванадесет месеца след депозирането на документите за приемане от онези договарящи се страни, които са участвали в сесията на управителния комитет, по време на която са били препоръчани измененията, при условие че не е направено възражение от никоя договаряща се страна в рамките на период от 12 месеца от датата на съобщаването на такива изменения.

3. Всяко препоръчано изменение в общото приложение или в специфичните приложения или техните глави, се смята да прието в срок от шест месеца след датата, на която препоръчаното изменение е било съобщено на договарящите се страни, освен ако:

а) не е имало възражение от някоя договаряща се страна или, в случай на специфично приложение или глава, от договаряща се страна, обвързана с това специфично приложение или глава; или

б) договаряща се страна не информира Генералния секретар на Съвета, че макар и да възнамерява да приеме препоръчаното изменение, условията необходими за подобно приемане все още не са изпълнени.

4. Ако договаряща се страна изпрати на Генералния секретар на Съвета съобщението, предвидено в параграф 3, буква б) от настоящия член, тя може, при условие че не е нотифицирала Генералния секретар на Съвета за това, че приема препоръчаното изменение, да представи възражение спрямо това изменение в рамките на осемнадесет месеца след изтичането на шестмесечния срок, посочен в параграф 3 от настоящия член.

5. Ако възражение спрямо препоръчаното изменение е направено в съответствие с параграф 3, буква а) или параграф 4 от настоящия член, изменението се смята, че не е прието и няма действие.

6. Ако договарящата се страна е изпратила съобщение в съответствие с параграф 3, буква б) от настоящия член, изменението се смята за прието на по-ранната от следните две дати:

а) датата, на която всички договарящи се страни, които са изпратили такива съобщения, са нотифицирали Генералния секретар на Съвета, че приемат препоръчаните изменения, при условие че, ако за всички приемания е нотифицирано преди изтичането на шестмесечния период, посочен в параграф 3 от

настоящия член, тази дата се приема за датата на изтичане на споменатия шестмесечен период;

б) датата на изтичане на 18-месечния период, посочен в параграф 4 от настоящия член.

7. Всяко изменение в общото приложение или в специфичните приложения, което се смята за прието, влиза в сила в срок от шест месеца, след датата, на която то започва да се смята за прието или, ако в препоръчаното изменение е посочен различен срок, при изтичането на този срок, считано от датата, от която изменението е започнало да бъде смятано за прието.

8. Генералният секретар на Съвета възможно най-бързо нотифицира договарящите се страни по настоящата Конвенция за всяко възражение спрямо препоръчано изменение, направено в съответствие с параграф 3, буква а) и за всяко съобщение, получено в съответствие с параграф 3, буква б), от настоящия член. Генералният секретар на Съвета последователно информира договарящите се страни дали договарящата се страна или страни, които са изпратили съобщение, имат възражения спрямо препоръчаното изменение или го приемат.

Член 16

1. Независимо от процедурата за изменение, изложена в член 15 от настоящата Конвенция, управителният комитет може, в съответствие с член 6, да реши да измени всяка препоръчвана практика или да включи нови препоръчвани практики, във всяко специфично приложение или негова глава. Всяка договаряща се страна се поканва от Генералния секретар на Съвета да участва в работата на управителния комитет. Текстът на всяко ново изменение от този вид или на нова препоръчвана практика, се съобщава от Генералния секретар на Съвета на договарящите се страни и на онези членове на Съвета, които не са договарящи се страни по настоящата Конвенция.

2. Всяко изменение или включване на нови препоръчвани практики, за които е взето решение по параграф 1 от настоящия член, влиза в сила шест месеца след съобщението на Генералния секретар на Съвета. Всяка договаряща се страна, обвързана със специфично приложение или негова глава, които са предмет на такова изменение или на включване на нови препоръчвани практики, се смята, че е приела тези изменения или нови препоръчвани практики, освен ако не направи възражение в рамките на процедурата, посочена член 12 от настоящата Конвенция.

Продължителност на присъединяването

Член 17

1. Настоящата Конвенция има неограничен срок на действие, но всяка договаряща се страна може да я денонсира по всяко време след датата на влизането ѝ в сила съгласно член 18.

2. Денонсирането се извършва чрез нотификация в писмена форма, депозирана пред депозитора.
3. Денонсирането влиза в сила шест месеца, след като депозиторът е приел документа за денонсиране.
4. Разпоредбите на параграфи 2 и 3 от настоящия член се прилагат и по отношение на специфичните приложения и техните глави, чието приемане договарящите се страни могат да оттеглят по всяко време след датата на влизането им в сила.
5. По отношение на всяка договаряща се страна, която оттегля приемането на общото приложение, се приема, че е денонсирала Конвенцията. В такива случаи имат приложение и разпоредбите на параграфи 2 и 3.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Влизане в сила на Конвенцията

Член 18

1. Настоящата Конвенция влиза в сила три месеца след като пет от лицата, посочени в член 8, параграфи 1 и 5 от нея, са подписали Конвенцията без резерва за ратификация или са депозирали своите документи за ратификация или присъединяване.
2. За всяка договаряща се страна, настоящата Конвенция влиза в сила три месеца след като тя е станала договаряща се страна в съответствие с разпоредбите на член 8.
3. Всяко специфично приложение или негова глава към настоящата Конвенция влизат в сила три месеца след като пет договарящи се страни са приели това специфично приложение или тази глава.
4. След като дадено специфично приложение или глава към него са влезли в сила в съответствие с параграф 3 от настоящия член, за всяка договаряща се страна това специфично приложение или тази глава влизат в сила три месеца, след като страната е нотифицирал, че ги приема. Същевременно нито едно специфично приложение или глава към него не влизат в сила за дадена договаряща се страна, преди настоящата Конвенция да е влязла в сила спрямо същата договаряща се страна.

Депозитор на Конвенцията

Член 19

1. Настоящата Конвенция, всички подписи със или без резерва за ратификация и всички документи за ратификация или присъединяване се депозират пред Генералния секретар на Съвета.

2. Депозиторът:

а) получава и съхранява оригиналните текстове на настоящата Конвенция;

б) изготвя заверени копия на оригиналните текстове на настоящата Конвенция и ги предава на договарящите се страни и на онези членове на Съвета, които не са договарящи се страни, и на Генералния секретар на Организацията на обединените нации;

в) получава всички подписи с или без резерва за ратификация, ратификации и присъединявания към настоящата Конвенция и получава, и съхранява всички документи, нотификации и съобщения, свързани с нея;

г) проверява дали подписа, на който ѝ да е документ, нотификация или съобщение, свързани с настоящата Конвенция са в необходимата форма и ако това е необходимо представя въпроса на вниманието на съответната договаряща се страна;

д) нотифицира договарящите се страни, онези членове на Съвета, които не са договарящи се страни, и Генералния секретар на Организацията на обединените нации за:

- подписвания, ратификации, присъединявания и приемания на приложения и глави по член 8 от настоящата Конвенция,
- нови глави към общото приложение и нови специфични приложения или глави към тях, които управителният комитет е решил да препоръча за включване към настоящата Конвенция,
- датата на влизане в сила на настоящата Конвенция, на общото приложение и на всяко специфично приложение или негова глава в съответствие с член 18 от настоящата Конвенция,
- нотификации, получени в съответствие с членове 8, 10, 11, 12 и 13 от настоящата Конвенция,
- оттегляния на приемания на приложения/глави от договарящите се страни,
- денонсирания по силата на член 17 от настоящата Конвенция, и
- всяко изменение, прието в съответствие с член 15 от настоящата Конвенция и датата му на влизане в сила.

3. В случай на различия между дадена договаряща се страна и депозитора, относно изпълнението на функциите на последния, депозиторът или договарящата се страна представят въпроса на вниманието на другите договарящи се страни, подписали Конвенцията или според случая, на управителния комитет или Съвета.

Регистрация и автентични текстове

Член 20

В съответствие с член 102 от Хартата на Организацията на обединените нации настоящата Конвенция се регистрира в Секретариата на Организацията на обединените нации по искане на Генералния секретар на Съвета.

В доказателство за което долуподписаните упълномощени представители подписаха настоящата Конвенция.

Съставена в Киото на осемнадесетия ден от месец май хиляда деветстотин седемдесет и трета година на английски и френски език, като двата текста са еднакво автентични, в един оригинален екземпляр, който се депозира пред Генералния секретар на Съвета, който предава заверени копия на всички лица, посочени член 8, параграф 1 от настоящата Конвенция.

Допълнение II към приложение I

ОБЩО ПРИЛОЖЕНИЕ

СЪДЪРЖАНИЕ

[INTRODUIRE, SVP, LA NUMEROTATION DES PAGES SELON LE TEXTE BULGARE]

Глава 1: Общи принципи - стр.

Глава 2: Дефиниции - стр.

Глава 3: Обработка и други митнически формалности - стр.

Глава 4: Митни сборове- стр.

А. Оценка, събиране и плащане на митни сборове - стр.

Б. Отложено плащане на митни сборове - стр.

В. Връщане на митни сборове - стр.

Глава 5: Обезпечения - стр.

Глава 6: Митнически контрол - стр.

Глава 7: Приложение на информационна технология - стр.

Глава 8: Отношения между митниците и трети страни - стр.

Глава 9: Информация, решения и постановления предоставени от митниците - стр.

А. Информация с общо приложение - стр.

Б. Информация със специфичен характер - стр.

В. Решения и постановления - стр.

Глава 10: Жалби по митнически въпроси - стр.

А. Право на жалба - стр.

Б. Форма и основания за жалба - стр.

В. Разглеждане на жалбата - стр.

ГЛАВА 1

ОБЩИ ПРИНЦИПИ

1.1. Стандарт

Дефинициите, стандартите и преходните стандарти в настоящото приложение се прилагат към митнически процедури и практики, посочени в него, и доколкото това е възможно, и спрямо процедури и практики в специфичните приложения.

1.2. Стандарт

Условията, които трябва да бъдат изпълнени и формалностите, които трябва да бъдат осъществени относно процедурите и практиките в настоящото приложение и в специфичните приложения, се определят от националното законодателство и са възможно най-опростени.

1.3. Стандарт

Митниците създават и поддържат официални, консултативни отношения с търговците, за да засилят сътрудничеството и да улеснят участието в създаването на най-ефикасни методи на работа, според националните разпоредби и международните споразумения.

ГЛАВА 2

ДЕФИНИЦИИ

За целите на приложенията на настоящата Конвенция:

<p>***[INTRODUIRE, SVP, LES CARACTERES DANS LA COLONNE CI-DESSOUS DE L'ORIGINAL]***</p>	<p>„Жалба“ означава актът на дадено лице, което е пряко засегнато от решение или пропуск на митниците и което смята, че интересите му са засегнати от тях и търси обезщетение от компетентната власт.</p>
	<p>„Определяне на митни сборове“ означава определянето на сумата на митните сборове, които трябва да бъдат платени.</p>
	<p>„Контрол, основан на одит“ означава мерките, чрез които митниците се уверяват в акуратността и автентичността на декларациите, чрез проверка на съответните книги, записи, бизнес системи и търговски данни, държани от заинтересованото лице.</p>
	<p>„Проверка на декларацията за стоки“ означава действията предприети от митниците, за да се уверят че декларацията за стоки е вярно съставена и че придружаващите я документи, които се изискват, отговарят на предписанията.</p>
	<p>„Обработка“ означава извършването на митническите формалности, необходими, за да се разреши влизането на стоките за вътрешна употреба, износът им или поставянето им под друг митнически режим.</p>
	<p>„Митници“ означава правителствена служба, която отговаря за прилагането на митническото законодателство и за събирането на митни сборове, и която също така отговаря за приложението на други закони и правила, свързани с вноса, износа, движението и складирането на стоки.</p>
	<p>„Митнически контрол“ означава мерките, прилагани от митниците, за да осигурят спазване на митническото законодателство.</p>
	<p>„Митнически задължения“ означава задълженията, заложиени в митническата тарифа, на които подлежат стоките при влизане или излизане от митническата територия.</p>
	<p>„Митнически формалности“ означава всички операции, които трябва да бъдат извършени от засегнатите лица и от митниците, за да бъдат спазени изискванията на митническото законодателство.</p>
	<p>„Митническо законодателство“ означава закони и други разпоредби, относно вноса, износа, движението и складирането на стоки,</p>

	прилагането и изпълнението на които са специално възложени на митниците и всякакви други правила, създадени от митниците в рамките на законоустановените им правомощия.
	„Митническо учреждение“ означава митническа, административна единица, компетентна да осъществява митническите формалности и помещенията и други райони, предоставени за тази цел от компетентните власти.
	„Митническа територия“ означава територията, на която се прилага митническото законодателство на дадена договаряща се страна.
	„Решение“ означава индивидуален акт, чрез който митниците разрешават даден въпрос, свързан с митническото законодателство.
	„Декларатор“ означава всяко лице, което прави декларация на стоки или на чието име е направена такава декларация.
	„Съответна дата“ означава датата, на която се дължи плащането на митни сборове.
	„Митни сборове“ означава вносни митни сборове и/или износни митни сборове.
	„Проверка на стоки“ означава физическата инспекция на стоки от митниците, с цел да се уверят, че характера, произхода, състоянието, количеството и стойността на стоките са в съответствие с данните, посочени в декларацията за стоки.
	„Износни митни сборове“ означава митнически задължения и други задължения, такси или плащания, които се събират при или във връзка с износа на стоки, но не включват никакви плащания, които са ограничени до сумата на приблизителната цена на услугите предоставени от митниците или събрани от нея от името на други национални органи.
	„Декларация за стоки“ означава заявление, направено по начин предписан от митниците, чрез което заинтересованите лица посочват митническия режим, който да се приложи към стоките и предоставят данните, които митниците изискват за неговото прилагане.
	„Вносни митни сборове“ означава митнически задължения и други задължения, такси или плащания, които се събират при или във връзка с вноса на стоки, но не включват никакви плащания, които са ограничени до сумата на приблизителната цена на услугите предоставени митниците или събрани от нея от името на други национални органи.
	„Административна взаимопомощ“ означава действията на дадена митническа администрация от името на или в сътрудничество с друга, за правилното приложение на митническото законодателство и за предотвратяване, разследване и борба с митническите нарушения.
	„Пропуск“ означава пропускане от страна на митниците да извършат дадено действие или да издадат решение, което се изисква от митническото законодателство, в рамките на един разумен срок, по въпрос който им е бил представен по съответния ред.
	„Лице“ означава, както физическо, така и юридическо лице, освен ако

	от контекста не следва друго значение на термина.
	„Освобождаване на стоки“ означава актът, чрез който митниците разрешават стоките, подложени на обработка да бъдат предоставени на разположение на заинтересованите лица.
	„Връщане“ означава обратното плащане изцяло или отчасти на платените митни сборове, и възстановяването изцяло или отчасти на митни сборове, когато не е било извършено плащане.
	„Обезпечение“ означава онова, което осигурява митниците, че дадено задължение към тях ще бъде изпълнено. Обезпечението се описва като „общо“, когато то осигурява изпълнението на задължения, произтичащи от няколко операции.
	„Трета страна“ означава всяко лице, което работи директно с митниците за и от името на друго лице, във връзка с вноса, износа, движението или складирането на стоки.

ГЛАВА 3

ОБРАБОТКА И ДРУГИ МИТНИЧЕСКИ ФОРМАЛНОСТИ

Компетентни митнически учреждения

3.1. Стандарт

Митниците посочват митническите учреждения, където стоките могат да се представят и обработват. При определяне на компетентността и местонахождението, и работното време на тези служби се взимат предвид факторите, които включват изискванията на търговската дейност.

3.2. Стандарт

По искане на заинтересованото лице и по причини, които могат да се приемат за основателни, при условие че са налице необходимите за това ресурси, митниците осъществяват функциите, предвидени за целите на митническата процедура и практика извън определените работни часове или извън митническото учреждение. Всички разходи, които митниците могат да предвидят се ограничават до приблизителната стойност на услугите, предоставени от тях.

3.3. Стандарт

Когато митническите учреждения са разположени на общ граничен пункт, съответната митническа администрация синхронизира работните часове и компетентността на тези учреждения.

3.4. Преходен стандарт

На общи гранични пунктове, съответните митнически администрации винаги когато това е възможно осъществяват съвместен контрол.

3.5. Преходен стандарт

Когато митниците възнамеряват да създадат ново митническо учреждение или да променят вече съществуващо на общ граничен пункт, когато това е възможно те сътрудничат със съседните митници, за създаването на съответстващо митническо учреждение, за да се улесни съвместния контрол.

Декларатор

а) *Лица, упълномощени да действат като декларатори*

3.6. Стандарт

Националното законодателство определя условията, при които дадено лице има право да действа като декларатор.

3.7. Стандарт

Всяко лице, което има право да се разпорежда със стоки има правото да действа като декларатор.

б) *Отговорност на декларатора*

3.8. Стандарт

Деклараторът отговаря пред митниците за точността на данните, подадени в декларацията за стоки и за плащането на митните сборове.

в) *Права на декларатора*

3.9. Стандарт

Преди подаването на декларацията, деклараторът има право при условията определени от митниците:

а) да инспектира стоките; и

б) да взима проби.

3.10. Стандарт

Митниците не изискват отделна декларация за стоки по отношение на пробите, взети под тяхно наблюдение, при условие че тези проби са включени в декларацията за стоки, касаеща съответната пратка.

Декларация за стоки

а) *Форма и съдържание на декларацията за стоки*

3.11. Стандарт

Съдържанието на декларацията за стоки се определя от митниците. Книжният формуляр на декларацията за стоки е в съответствие със стандартите на ООН. При автоматизирана обработка на стоки, формулярът на електронно подадената декларация за стоки се основава на международните стандарти за електронен, информационен обмен, както са предписани в препоръките за информационната технология на Съвета за митническо сътрудничество.

3.12. Стандарт

Митниците ограничават информацията, която се изисква в декларацията за стоки, само до онези данни, които се смятат за необходими да оценката и събирането на митни сборове, попълването на статистиката и прилагането на митническото законодателство.

3.13. Стандарт

Когато по причини, които митниците смятат за основателни, деклараторът не разполага с цялата информация, която се изисква за подаването на декларация за стоки, се разрешава подаването на временна или непълна декларация, при условие че тя съдържа данните, които се смятат за необходими от митниците и че деклараторът се задължи да я довърши в рамките на специално определен период.

3.14. Стандарт

Ако митниците регистрират временна или непълна декларация за стоки, третирането по тарифата на което се подлагат стоките, е същото на което биха били подложени, ако беше подадена пълна и точна декларация за стоки.

Освобождаването на стоките не се забавя, при условие че са предоставени необходимите обезпечения, за да се осигури събирането на приложимите митни сборове.

3.15. Стандарт

Митниците изискват подаването на оригинална декларация за стоки и само необходимия минимум от копия.

б) Документи, придружаващи декларацията за стоки

3.16. Стандарт

Заедно с декларацията за стоки, митниците изискват само онези документи, които са необходими, за да бъде осъществен контрола на операцията и, за да се осигури спазването на всички изисквания, свързани с приложението на митническото законодателство.

3.17. Стандарт

Когато определени придружаващи документи не могат да бъдат подадени заедно с декларацията по причини, които митниците смятат за основателни, те разрешават тези документи да бъдат представени в рамките на определен период.

3.18. Преходен стандарт

Митниците разрешават подаването на придружаващи документи по електронен път.

3.19. Стандарт

Митниците не изискват превода на данните в придружаващите документи, освен когато това не е необходимо за обработката на декларацията за стоки.

Подаване, регистриране и проверка на декларацията за стоки

3.20. Стандарт

Митниците разрешават подаването на декларация за стоки при всяко определено за това митническо учреждение.

3.21. Преходен стандарт

Митниците разрешават подаването на декларация за стоки по електронен път.

3.22. Стандарт

Декларацията за стоки се подава в рамките на часовете, определени от митниците.

3.23. Стандарт

Когато националното законодателство предвижда срок за подаването на декларацията за стоки, предоставеното време трябва да е достатъчно, за да може деклараторът да попълни декларацията за стоки и да се сдобие с изискваните придружаващи я документи.

3.24. Стандарт

По искане на декларатора и по причини, които митниците смятат за основателни, последните може да удължат срока, предвиден за подаване на декларацията за стоки.

3.25. Стандарт

Националното законодателство включва разпоредба, която предвижда, че подаването, регистрацията или проверката на декларацията за стоки и придружаващите я документи се извършва преди пристигането на стоките.

3.26. Стандарт

Когато митниците не могат да регистрират декларацията за стоки, те заявяват причините за това пред декларатора.

3.27. Стандарт

Митниците разрешават на декларатора да измени декларацията за стоки, която вече е била подадена, при условие че когато е получено искането за това, те все още не са започнали да проверяват декларацията за стоки или самите стоки.

3.28. Преходен стандарт

Митниците разрешават на декларатора да измени декларацията за стоки, ако искането е получено след началото на проверката на декларацията за стоки, при положение че причините заявени от декларатора се смятат за основателни от страна на митниците.

3.29. Преходен стандарт

На декларатора се разрешава да оттегли декларацията за стоки и да поиска друг митнически режим, при условие че искането за това е направено пред митниците преди стоките да бъдат освободени и посочените причини за искането се смятат за основателни от митниците.

3.30. Стандарт

Проверката на декларацията за стоки се осъществява по същото време или възможно най-скоро, след като декларацията за стоки е регистрирана.

3.31. Стандарт

За целите на проверката на декларацията за стоки, митниците предприемат само такива действия, които смятат за важни с оглед осигуряване спазването на митническото законодателство.

Специални процедури за упълномощени лица

3.32. Преходен стандарт

На упълномощени лица, които отговарят на критериите, посочени от митниците, и за тях има данни, че следват митническите изисквания и ползват задоволителна система за управление на търговската документация, митниците предоставят:

- освобождаване на стоките срещу представянето на минималната необходима информация за идентифициране на стоките и разрешение за по-късно попълване на окончателната декларация за стоки,

- обработка на стоките по местонахождение на декларатора или на друго място, определено от митниците,
- и, в допълнение, доколкото това е възможно, други специални процедури, като:
 - разрешение да се подаде единна декларация за целия внос и износ, осъществен през определен период от време, когато стоките се внасят или изнасят често от едно и също лице,
 - използването на търговската документация на упълномощените лица за самооценка на техните задължения за митни сборове, и където това е подходящо, за осигуряване спазването на други митнически изисквания,
 - разрешаване подаването на декларация за стоки, чрез вписване в документацията на упълномощеното лице, което по-късно да бъде допълнено от допълнителна декларация за стоки.

Проверка на стоките

а) Време, необходимо за проверка на стоките

3.33. Стандарт

Когато митниците решат, че декларираните стоки трябва да бъдат проверени, проверката се извършва възможно най-скоро след регистриране на декларацията за стоки.

3.34. Стандарт

Когато се определя графикът за проверки, с предимство се ползват живите животни, стоките, подлежащи на бързо разваляне, и други стоки, за които митниците сметнат, че е необходимо да бъдат проверени бързо.

3.35. Преходен стандарт

Ако стоките трябва да бъдат инспектирани от други компетентни власти, а митниците също са насрочили проверка, те трябва да осигурят координация на инспекциите и ако това е възможно провеждането им по едно и също време.

б) Присъствие на декларатора при проверка на стоките

3.36. Стандарт

Митниците разглеждат искането на декларатора да присъства или да бъде представляван при проверката на стоките.

Исканията се удовлетворяват освен ако не са налице изключителни обстоятелства.

3.37. Стандарт

Ако митниците смятат, че това ще е от полза, те изискват присъствието на декларатора или на негов представител при проверката на стоките, за да окажат помощта, необходима за улесняване на проверката.

в) *Взимане на проби от митниците*

3.38. Стандарт

Мостри се взимат само когато митниците смятат това за необходимо, за да могат да установят описанието по тарифата и/или стойността на декларираните стоки, или за да осигурят приложението на други разпоредби на националното законодателство. Взетите образци са възможно най-малки.

Грешки

3.39. Стандарт

Митниците не налагат значителни наказания за грешки, когато са убедени, че те са непреднамерени и не е имало опит за умишлена измама или не са извършени поради груба небрежност. Когато се сметне за необходимо да бъде обезкуражено повтарянето на подобни грешки, може да бъде налагано наказание, което обаче не надхвърля необходимата за тази цел тежест.

Освобождаване на стоки

3.40. Стандарт

Стоките се освобождават веднага след като митниците са ги проверили или са решили да не ги проверяват, при условие че:

- не е установено нарушение,
- получени са лицензиите за внос или износ, или другите изисквани документи,
- получени са всичките разрешителни във връзка със съответните процедури, и
- са платени всички митни сборове или са предприети необходимите действия, за да се осигури тяхното събиране.

3.41. Стандарт

Ако митниците са убедени че деклараторът впоследствие ще осъществи всички формалности във връзка с обработката, те освобождават стоките, при условие че деклараторът е предоставил търговски или официален документ, съдържащ основните данни за съответната пратка, който е приемлив за митниците и че обезпечението, когато такова се изисква е предоставено така че да се осигури събирането на всички приложими митни сборове.

3.42. Стандарт

Когато митниците решат, че са необходими лабораторен анализ, подробна техническа документация или експертно заключение, те освобождават стоките преди да са известни резултатите от такива проверки, при условие че са предоставени всички изисквани обезпечения и при условие че са убедени, че стоките не подлежат на забрана или ограничение.

3.43. Стандарт

Когато е установено нарушение, митниците не чакат до приключването на административните или съдебни процедури преди да освободят стоките, при условие че стоките не подлежат на конфискация или отнемане, или не са необходими като доказателства за един по-късен етап, и при условие че деклараторът е платил митата и данъците и е предоставил обезпечение за събирането на всички допълнителни митни сборове, и на всички наказания, които могат да бъдат наложени.

Изоставяне или унищожаване на стоки

3.44. Стандарт

Когато стоките все още не са освободени за вътрешна употреба или са поставени под друг митнически режим и при условие че не е установено нарушение, от заинтересованото лице не може да се иска плащането на митни сборове или то има право те да му бъдат възстановени:

- когато по негово искане, според решението на митниците, такива стоки са оставени в полза на държавата или са унищожени, или са предоставени без търговска изгода на контрола на митниците. Всички разходи са за сметка на съответното лице,
- когато такива стоки са унищожени или безвъзвратно загубени поради случайно събитие или форсмажорно обстоятелство, при условие че унищожаването или загубата са установени по съответния достоверен начин от митниците,
- когато е налице недостиг, дължащ се на характера на стоките, при условие че недостигът е установен по съответния достоверен начин от митниците.

Всички отпадъци или остатъчни продукти след унищожението, ако са взети за вътрешна употреба или за износ, подлежат на облагане с митни сборове, които се прилагат по отношение на такива отпадъци или остатъчни продукти, внасяни или изнасяни от тази страна.

3.45. Преходен стандарт

Когато митниците продават стоки, които не са били декларирани в рамките на позволеното време или не е било възможно да бъдат освободени, въпреки че не е установено нарушение, приходите от продажбата, намалени с всички митни сборове, и всички други задължения, и направени разходи, се прехвърлят на

лицата, които имат право да ги получат или ако това е невъзможно се държат на тяхно разположение за определен период.

ГЛАВА 4

МИТНИ СБОРОВЕ

А. Определяне, събиране и плащане на митните сборове

4.1. Стандарт

Националното законодателство определя обстоятелствата, при които се налагат митни сборове.

4.2. Стандарт

Периодът от време, в рамките на който се определят приложимите митни сборове, се определя от националното законодателство. Определянето се прави възможно най-скоро след подаването на декларацията за стоки или задължението е възникнало по друг начин.

4.3. Стандарт

Факторите, на които се основава определянето на митните сборове, и условията, при които те се определят, се уреждат от националното законодателство.

4.4. Стандарт

Ставките на митните сборове се публикуват на официално равнище.

4.5. Стандарт

Националното законодателство определя момента във времето, който се взима предвид при определянето на ставките на митните сборове.

4.6. Стандарт

Националното законодателство определя методите, които могат да бъдат използвани при плащането на митните сборове.

4.7. Стандарт

Националното законодателство определя лицето/лицата, отговорни за плащането на митните сборове.

4.8. Стандарт

Националното законодателство определя съответната дата и място, на които следва да бъде извършено плащането.

4.9. Стандарт

Когато националното законодателство предвижда, че съответната дата може да бъде и след освобождаването на стоките, то тя е най-малко десет дни след освобождаването. Не се начислява лихва за периода между освобождаването и съответната дата.

4.10. Стандарт

Националното законодателство определя периода, в рамките на който митниците могат да предприемат юридически действия за събирането на митни сборове, неизплатени на съответната дата.

4.11. Стандарт

Националното законодателство определя лихвения процент, с който се облагат сумите на митните сборове, неизплатени на съответната дата, и условията за прилагането на тази лихва.

4.12. Стандарт

Когато митните сборове са изплатени, се издава фактура, която служи като доказателство за плащането, освен ако не съществува друго доказателство за извършването на плащането.

4.13. Преходен стандарт

Националното законодателство определя минималната стойност и/или минималната сума за митни сборове, под които няма да се събират митни сборове.

4.14. Стандарт

Ако митниците установят, че грешки в декларацията за стоки или в определянето на митните сборове ще доведат или са довели до събирането или възстановяването на митни сборове под предвиденото в законодателството количество, те поправят грешките и събират недоплатените суми. Същевременно, ако сумата е по-малка от минималната сума, предвидена в националното законодателство, митниците не събират или възстановяват тази сума.

Б. Отложено плащане на митни сборове

4.15. Стандарт

Когато националното законодателство предвижда отложеното плащане на митни сборове, то определя условията, при които се разрешава подобна възможност.

4.16. Стандарт

Отложено плащане се разрешава без облагане с лихви, доколкото това е възможно.

4.17. Стандарт

Периодът за отложено плащане на митни сборове е най-малко 14 дни.

В. Връщане на митни сборове

4.18. Стандарт

Връщане се разрешава, когато се установи, че митните сборове са били начислени в резултат на грешка при тяхното определяне.

4.19. Стандарт

Връщане се разрешава с оглед на внесени или изнесени стоки, за които е установено че са били дефектни или по друга причина не са отговаряли на договорените спецификации към момента на вноса или износа, и са били върнати или на доставчика, или на друго лице, посочено от доставчика, при следните условия:

- стоките не са били обработвани, поправяни ли използвани в страната, в която са внесени и са изнесени повторно в рамките на един разумен срок,
- стоките не са били обработвани, поправяни ли използвани в страната, в която са изнесени и са внесени повторно в рамките на един разумен срок.

Същевременно използването на стоките не пречи на връщането, ако откриването на дефектите или на други обстоятелства довели до техния повторен износ или внос, е било неразделна част от такова използване. Като алтернатива на повторния износ или внос, според решението на митниците, стоките могат да бъдат оставени в полза на държавата или унищожени, или предадени без търговска изгода под митнически контрол. Такова оставяне или унищожение не води до никакви бюджетни разходи.

4.20. Преходен стандарт

Когато митниците разрешат стоки, първоначално декларирани за митнически режим, включващ плащането на митни сборове, да бъдат декларирани под друг митнически режим, се връщат всички митни сборове, събрани над сумите, изисквани по новия режим.

4.21. Стандарт

Решенията по искания за връщане се взимат и се нотифицират на заинтересованите лица без забавяне, което да е по-голямо от необходимото, а връщането на надвзетите суми се осъществява възможно най-скоро след потвърждаването на исканията.

4.22. Стандарт

Когато митниците установят, че надвземането на суми се дължи на грешка от тяхна страна при определяне на митните сборове, извършването на връщането се ползва с приоритет.

4.23. Стандарт

Когато са предвидени срокове, след които не се приемат искания за връщане, тези срокове трябва да са достатъчно дълги, така че да отговарят на различните обстоятелства, свързани с различните случаи, при които е възможно да се разреши връщане.

4.24. Стандарт

Връщане не се разрешава ако въпросната сума е по-малка от минималната сума, предвидена в националното законодателство.

ГЛАВА 5

ОБЕЗПЕЧЕНИЕ

5.1. Стандарт

Националното законодателство изброява случаите, в които се иска обезпечение, и определя формите, под които се предоставя обезпечението.

5.2. Стандарт

Стойността на обезпечението се определя от митниците.

5.3. Стандарт

Всяко лице, от което се изисква да предостави обезпечение, има правото да избере формата на обезпечение, стига тя да е приемлива за митниците.

5.4. Стандарт

Когато националното законодателство предвижда това, митниците не изискват обезпечение, когато са убедени, че дадено задължение към тях ще бъде изпълнено.

5.5. Стандарт

Когато е необходимо обезпечение, за да се осигури, че задълженията, произтичащи от митническа процедура, ще бъдат изпълнени, митниците приемат общо обезпечение, по-специално от декларатори, които често декларират стоки пред различни служби в рамките на митническата територия.

5.6. Стандарт

Когато се изисква обезпечение, сумата която се предоставя трябва да е възможно най-ниска и, като се има предвид плащането на митните сборове, не трябва да надвишава сумите, които потенциално могат да бъдат поискани.

5.7. Стандарт

Когато е предоставено обезпечение, то се освобождава възможно най-скоро, след като митниците се уверят, че задълженията за които е поискано обезпечение, са били изпълнени.

ГЛАВА 6

МИТНИЧЕСКИ КОНТРОЛ

6.1. Стандарт

На митнически контрол, независимо от това дали подлежат на облагане с митни сборове, подлежат всички стоки, включително и превозните средства, които влизат или излизат от митническата територия.

6.2. Стандарт

Митническият контрол се ограничава до онова, което е необходимо, за да се осигури спазването на митническото законодателство.

6.3. Стандарт

При осъществяване на митническия контрол митниците прилагат управление на риска.

6.4. Стандарт

Митниците използват анализ на риска, за да определят кои лица и кои стоки, включително и превозни средства, следва да бъдат подложени на проверка и степента, до която да бъде осъществена проверката.

6.5. Стандарт

В помощ на управлението на риска, митниците приемат стратегия за измерване степента на прилагане.

6.6. Стандарт

Митническите системи за контрол включват контрол, основан на одита.

6.7. Стандарт

Митниците се стремят да си сътрудничат с други митнически администрации и се стремят да сключват споразумения за взаимно административно подпомагане, за да засилят митническия контрол.

6.8. Стандарт

Митниците се стремят да си сътрудничат с търговците и се стремят да сключват меморандуми за разбирателство, за да засилят митническия контрол.

6.9. Преходен стандарт

За да засилят митническия контрол, митниците използват информационна технология и електронна търговия във възможно най-голяма степен.

6.10. Стандарт

Митниците оценяват търговските системи на търговците, когато тези системи оказват влияние на митническите операции, за да осигурят спазването на митническите изисквания.

ГЛАВА 7

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ИНФОРМАЦИОННА ТЕХНОЛОГИЯ

7.1. Стандарт

Митниците прилагат информационна технология, за да подпомогнат митническите операции, когато това е ефективно от икономическа гледна точка и е ефикасно за митниците и за търговията. Митниците определят условията за нейното приложение.

7.2. Стандарт

Когато въвеждат използването на компютри, митниците ползват съответните стандарти, приети на международно равнище.

7.3. Стандарт

Въвеждането на информационна технология се осъществява с консултации, осъществявани във възможно най-голяма степен със съответните пряко засегнати страни.

7.4. Стандарт

Всяко ново или ревизирано национално законодателство предвижда:

- методи за електронна търговия като алтернатива на изискванията, свързани с документите на хартиен носител,

- електронни методи за доказване на автентичността, както и методи това да бъде осъществявано чрез хартиени носители,

- правото на митниците да събират информация за собствено ползване и, когато това е подходящо, да я обменят с други митнически администрации и с всички други законово одобрени страни, посредством техники за електронна търговия.

ГЛАВА 8

ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ МИТНИЦИТЕ И ТРЕТИ СТРАНИ

8.1. Стандарт

Заинтересованите лица имат право да избират дали да осъществяват работата си с митниците пряко или да посочват трета страна, която да действа от тяхно име.

8.2. Стандарт

Националното законодателство предвижда условията, при които дадено лице може да действа за и от името на друго лице при отношенията с митниците и урежда отговорността на третите страни пред митниците във връзка с митните сборове и всякакви нередности.

8.3. Стандарт

Митнически операции, при които заинтересованото лице е решило да действа за своя сметка не се третират по-неблагоприятно и не може да са обект на по-строги изисквания, отколкото онези митнически операции, които се извършват за заинтересованото лице от трета страна.

8.4. Стандарт

По въпросите, свързани с осъществяването на работата с митниците, лицето посочено като трета страна има същите права като лицето, което го е посочило.

8.5. Стандарт

Митниците осигуряват на третите страни възможността да участват във официалните консултации с търговците.

8.6. Стандарт

Митниците определят обстоятелствата, при които не са готови да работят с трети страни.

8.7. Стандарт

Митниците нотифицират писмено третата страна за решението да не работят с нея.

ГЛАВА 9

ИНФОРМАЦИЯ, РЕШЕНИЯ И ПОСТАНОВЛЕНИЯ, ПРЕДОСТАВЯНИ ОТ МИТНИЦИТЕ

А. Информация с общо приложение

9.1. Стандарт

Митниците се грижат цялата информация с общо приложение, отнасяща се до митническото законодателство, да бъде на разположение на заинтересованите лица.

9.2. Стандарт

Когато предоставената информация трябва да бъде изменена в резултат на изменения в митническото законодателство, административните разпоредби или изисквания, митниците предоставят на разположение, изменената информация достатъчно време преди влизането в сила на измененията, така че заинтересованите лица да могат да я вземат предвид, освен ако предварително известие не е разрешено.

9.3. Преходен стандарт

Митниците използват информационна технология, за да подобрят предоставянето на информация.

Б. Информация със специфичен характер

9.4. Стандарт

По искане на заинтересованото лице, митниците предоставят възможно най-бързо и точно информация, свързана със специфичните въпроси, повдигнати от заинтересованото лице, и отнасяща се до митническото законодателство.

9.5. Стандарт

Митниците предоставят не само специално поисканата информация, но и всяка друга свързана информация, която смятат, че заинтересованото лице би трябвало да знае.

9.6. Стандарт

Когато митниците предоставят информация, те се уверяват, че не разкриват детайли от частен или поверителен характер, които да засягат митниците или трети страни, освен ако подобно разкритие не се изисква или не е разрешено от националното законодателство.

9.7. Стандарт

Когато митниците не могат да предоставят информацията безплатно, събраните суми се ограничават до приблизителната цена на предоставените услуги.

В. Решения и постановления

9.8. Стандарт

По писмено искане на заинтересованото лице, митниците го нотифицират писмено за взетото решение в рамките на срок, определен от националното законодателство. Когато решението не е в интерес на заинтересованото лице, то се обосновава, а заинтересованото лице се информира за правото си на обжалване.

9.9. Стандарт

Митниците издават задължителни постановления по искане на заинтересованото лице, при условие че разполагат с цялата информация, която смятат за необходима.

ГЛАВА 10

ОБЖАЛВАНЕ ПО МИТНИЧЕСКИ ВЪПРОСИ

А. Право на обжалване

10.1. Стандарт

Националното законодателство урежда правото на обжалване по митнически въпроси.

10.2. Стандарт

Право на обжалване има всяко лице, което е пряко засегнато от решение или пропуск на митниците.

10.3. Стандарт

Лице, което е пряко засегнато от решение или пропуск на митниците, след като е отправило искане към митниците за това, получава в рамките на период, определен от националното законодателство, обяснение за решението или пропуската. Това може да доведе или да не доведе до жалба.

10.4. Стандарт

Националното законодателство осигурява право на първоначално обжалване пред митниците.

10.5. Стандарт

Когато жалбата, отправена до митниците, е отхвърлена, жалбоподателят има право да се обърне към орган, независим от митническата администрация.

10.6. Стандарт

Като последна инстанция жалбоподателят има право да се обърне към съдебен орган.

Б. Форма и основания на жалбата

10.7. Стандарт

Жалбата се депозира в писмена форма и посочва основанията, поради които е подадена.

10.8. Стандарт

За обжалване решение на митниците се определя срок, който е такъв, че да предоставя на жалбоподателя достатъчно време, за да проучи оспорваното решение, посочено в глава 10.2., и да подготви жалбата.

10.9. Стандарт

Когато жалбата е отправена до митниците, те не изискват като стандартна практика подаването на придружаващи доказателства заедно с жалбата, а при подходящи обстоятелства определят един разумен срок за представянето на такива доказателства.

В. Разглеждане на жалбата

10.10. Стандарт

Митниците се произнасят по жалбата и нотифицират писмено жалбоподателя възможно най-бързо.

10.11. Стандарт

Когато жалбата е отхвърлена, митниците излагат писмено основанията за това и информират жалбоподателя за правото му за последващо обжалване пред административен или независим орган, както и сроковете за такова обжалване.

10.12. Стандарт

Когато жалбата е удовлетворена, митниците изпълняват възможно най-бързо своето решение или постановлението на независим или съдебен орган, освен в случаите, когато митниците протестираат срещу постановлението.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИНФОРМАЦИЯ

За целите на член 8, параграф 5, буква а) от Конвенцията, изменена с протокола за изменение, Европейската общност информира депозитора на Конвенцията, че Европейската общност е компетентна по всички въпроси, уредени от основния текст на Конвенцията и нейното общо приложение, освен по онези въпроси, които не попадат в изключителната ѝ компетентност, изрично предвидена или извлечена от текстовете на Договора за създаване на Европейската общност с неговите изменения и във вторичното законодателство на Общността.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Нотификация

За целите на член 11 от ревизираната Конвенция от Киото, Европейската общност нотифицира Генералния секретар на Съвета за митническо сътрудничество като депозитор по споменатата Конвенция, че територията на Общността се разглежда като единна територия и включва:

- територията на Кралство Белгия,
- територията на Кралство Дания с изключение на Фарьорските острови и Гренландия,
- територията на Федерална република Германия, с изключение на остров Хелиголанд и територията на Бюсинген (Договор от 23 ноември 1964 г. между Федерална република Германия и Конфедерация Швейцария),
- територията на Кралство Испания, с изключение на Сеута и Мелиля,
- територията на Република Гърция,
- територията на Френската република, с изключение на отвъдморските територии и Сен Пиер и Микелон и Майот,
- територията на Ирландия,
- територията на Италианската република, с изключение на общините Ливино и Кампионе д'Италия и националните води на езерото Лугано, които се намират между брега му и политическата граница на областта между Понте Треза и Порто Черезио,
- територията на Великото херцогство Люксембург,
- територията на Кралство Нидерландия в Европа,
- територията на Република Австрия,
- територията на Португалската република,

- територията на Република Финландия,
- територията на Кралство Швеция,
- територията на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, и Нормандските острови, и остров Ман.

Макар да се намира извън територията на Франция, територията на Княжество Монако, така както е определена в Митническата конвенция, подписана в Париж на 18 май 1963 г. (*Journal officiel de la République française* от 27 септември 1963 г., стр. 8679), по смисъла на тази Конвенция се смята за част от митническата територия на Общността.

Митническата територия на Общността включва териториалните води, вътрешните морски басейни и въздушното пространство на държавите-членки и на посочените по-горе територии, с изключение на териториалните води, вътрешните морски басейни и въздушното пространство на онези територии, които не са част от митническата територия на Общността, така както е посочена по-горе.